

YEGAH MUSICOLOGY JOURNAL

<https://dergipark.org.tr/en/pub/ymd>

e-ISSN: 2792-0178

Makalenin Türü / Article Type : Araştırma Makalesi/ Research Article
Geliş Tarihi / Date Received : 08.07.2025
Kabul Tarihi / Date Accepted : 22.08.2025
Yayın Tarihi / Date Published : 30.09.2025
DOI : <https://doi.org/10.51576/ymd.1737370>
e-ISSN : 2792-0178

İntihal/Plagiarism: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelenmiş ve intihal içermediği teyit edilmiştir. / This article has been reviewed by at least two referees and confirmed to include no plagiarism.

PİYANO VE KEMANIN EĞİTİM SÜRECİ VE KARIYER OLANAKLARI AÇISINDAN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

ARTAÇ, Arman¹, AKDENİZ, Ayşe Özlem ²

ÖZ

İster mesleki ister özengen olsun, çalgı eğitiminde keman ve piyano en temel ve en bilinen çalgılardan biridir. Bu iki çalgıyı profesyonel şekilde çalabilmek için her bir çalgıya göre ellerin büyüklüğü, parmakların uzunluğu, kalınlığı, boynun uzunluğu, kişinin boyu gibi farklı fiziksel özellikler ve müzik kulağı, ezber, koordinasyon gibi bilişsel özellikler gerekir. Öğrencilerin kişisel ilgi, yetenek, fiziksel özellikleri ve hedeflerini göz önünde bulundurarak yapılan çalgı seçimi onların daha başarılı olmalarına katkıda bulunacaktır.

Diğer tüm çalgılarda olduğu gibi her iki çalgının eğitim süreci; öz disiplini, odaklanmayı ve sabretmeyi gerektirir. Bu makalede, keman ve piyanoya yönelik eğitim süreçleri, öğrencilerin fiziksel, duyuşsal ve psikolojik gereksinimleri ve mesleki fırsatlar karşılaştırılacaktır. Aynı zamanda çalışmanın, çocuklarının konservatuvarda bir çalgı eğitimi almasını isteyen ebeveynler

¹ Prof., Anadolu Üniversitesi, Sahne Sanatları Bölümü, Opera ASD, aartac@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-2383-7121>

² Prof., Anadolu Üniversitesi, Müzik Bölümü, Yaylı Sazlar ASD, ozakdeniz@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-6115-8114>

için, keman ve piyano arasında bir seçim yapmaları konusunda bir rehber olacağı düşünülmektedir. Makalede konservatuvarlardaki çalgı eğitimi süreçleri hakkındaki bilgiler, öğrencinin sahip olması gereken müzikal yetenekler, fiziksel özellikler ve psikolojik özellikler incelenecektir.

Anahtar kelimeler: Piyano, keman, müzik eğitimi, konservatuvar, meslek seçimi.

COMPARATIVE ANALYSIS OF THE EDUCATIONAL PROCESS AND CAREER OPPORTUNITIES FOR PIANO AND VIOLIN

ABSTRACT

Violin and piano are the most recognised instruments in classical music education. Both are advantageous in terms of musical expression and present significant technical challenges. Choosing an instrument by considering students' personal interests, abilities, physical characteristics and goals will help them to be more successful in their educational process and career. While the musical possibilities of the violin such as extending the sounds, increasing the loudness on the extended sound and vibrato and its emotional tone enable students to create deep expressions, the rich tonal range and polyphony advantage of the piano facilitate the presentation of rich and free expressions in a wider and dense sound space. The training process of both instruments requires self-discipline, focus and patience. In this article, the training processes for both violin and piano, along with the physical, emotional, and psychological requirements of students and professional opportunities will be compared. The article aims to serve as a guide for parents who want their children to study an instrument in conservatories, to make a choice between violin and piano, which are the most preferred instruments. The article will examine the structure of instrumental education in conservatories and music schools, musical abilities and physical characteristics required by the student, possible injuries and occupational diseases and psychological characteristics.

Keywords: Piano, violin, music education, conservatory, career choice.

GİRİŞ

Eğitimin temel amaçları, bireylere bilgi ve beceri kazandırmak, öğrenmeyi öğrenmelerini sağlamak, toplumsal uyum ve iş birliği için gereken değerleri geliştirmek ve kişiliği tam anlamıyla geliştirerek bireylerin potansiyellerini ortaya çıkarmalarına yardımcı olmaktır. Bu dört temel amaç, bireyin ve toplumun sürdürülebilir gelişimini hedefler (Delors, 1996: s.91). Mesleki eğitim ise

belirli bir iş alanında sistematik olarak bilgi ve beceri kazandırmayı, bu sayede yararlı mal veya hizmet üretebilme yetkinliği ile birlikte maddi kazanç elde etme potansiyeli sağlamayı hedefleyen bir süreçtir. Bu eğitim, meslek okulları veya kurumları aracılığıyla verilerek öğrenci veya bireyin uygulamalı deneyimlerle sektöre hazırlanmasını amaçlar. Ayrıca, eğitim tamamlandığında öğrencilere çeşitli kurum, kademe ve işletmelerde geçerli diploma, belge veya sertifikalar verilmektedir (Url-1). Sonuç olarak, bireylerin gelecekteki yaşam evrelerinde başarılı bir kariyere sahip olabilmeleri ve bunun sonucunda daha üst sosyo-ekonomik seviyede bir yaşam sürdürebilmeleri açısından eğitim kritik bir ön koşuldur.

Kariyer planlaması ise birçok ebeveyn için çocuklarının geleceğine dair, eğitimden sonraki en önemli adımdır. Ebeveynlerin çoğu, çocuklarının iyi bir kariyere sahip olmalarına destek olacak eğitimi alabilmeleri için maddi ve manevi tüm imkanlarını kullanmaya çalışmaktadırlar. Her ne kadar bazı ebeveynler çocuklarına kendi tercih ettikleri mesleği yapmaları konusunda baskı yapsalar ya da kariyer planlamaları ile hiç ilgilenmiyor olsalar da (Dietrich ve Kracke, 2009: s.115) birçok ebeveyn için çocukları ile ilgili en önemli endişe, onların okul çağına gelmelerinden itibaren nasıl bir eğitim alacağı ve ileride hangi mesleği seçecekleri olmaktadır.

Çoğu ebeveyn çocukları daha ilkökul çağındayken maddi olanaklarını, onların derslerinde başarılı olması için gerekli gördükleri özel ders, dersane, çeşitli kurslar, yaz okulları gibi temel ve destekleyici unsurlar için seferber ederler. Ayrıca ebeveynler çocuklarının ödevlerine, okul projelerine kendileri de yardımcı olmaktadır. Lareau, (2011: s.4) bir araştırmasında ebeveynlerin, çocuklarının eğitimsel ilgi alanların geliştirme ve eğitim süreçlerinde aktif rol oynamasının, iyi bir ebeveyn olabilmenin genel ilkelerinden olduğunu belirtmektedir. Sonuç olarak ebeveynlerin, çocuklarının eğitimi için gösterdikleri maddi manevi tüm çabaları, onların iyi bir kariyer yapmaları içindir.

Ebeveynler, bireyin kişiliğinin şekillenmesinde rol oynadığı gibi, meslek seçimi üzerinde de doğrudan veya dolaylı olarak etkilidir (Özcan ve Eranıl, 2018:1292). Ebeveynlerin çocuklarının ilerideki kariyer süreçlerini destekleyebilmeleri için onların eğitim aşamalarındaki mesleki yönelimlerini takip ediyor olmaları gerekmektedir. Ebeveynler öncelikle çocuklarını tanımalı, onların ilgi, yetenek ve eğilimlerini fark etmelidir (Bakır ve Büyükgöze Kavas, 2021:121).

Aileler, çocuklarının kariyer eğilimleri ile ilgili farkındalık ve yönlendirmelerinin yetersiz kaldığı noktada, çocuklarının okulundaki öğretmenlere ya da konuyla ilgili uzman kişilere danışmalıdır. Her ne kadar çocukların kariyeriyle ilgili yönlendirmeleri belli bir yaşa kadar çoğunlukla aileler

yapsa da birey üniversite çağına geldiğinde meslek seçimi konusunda artık kendi kararlarını verebiliyor duruma gelmektedirler. Bu noktada bireyler genellikle kendi ilgi alanları ve yeteneklerine göre üniversitedeki bölüm seçimlerini yapmaktadırlar.

Ülkemizde bir meslek; üniversite ve lisansüstü düzeylerdeki eğitimin sağladığı diploma, meslek liselerinden alınan eğitim ya da çeşitli kurs ve sertifika programları sonucu edinilen uzmanlıklar, usta-çırak ilişkisi, bir işletme açmak, yönetmek gibi süreçler sonunda öğrenilmektedir. Konservatuvar eğitimi ise yukarıda bahsedilen meslek edinme süreçleri dışındaki istisnai bir süreçtir.

Bu eğitim 5. sınıfta başlayan ve üniversite mezuniyeti ile sonuçlanan bir süreçtir. Konservatuvar mezunları bir çalgıda, opera, tiyatro, bale, kompozisyon, müzikoloji gibi alanlarda yorumcu ve eğitimci olarak kariyerlerine başlamaktadırlar. Türkiye'deki konservatuvarlar, kabul ettikleri öğrenci yaşı ve verdikleri eğitimin düzeyi bakımından farklılık gösterir. Kimi konservatuvarlar çalgı eğitimine ilkokulun hemen ardından başlarken, diğerleri lise mezuniyet sonrası için düzenlenmiş dört yıllık lisans programları sunar. İlkokul sonrası dönemde öğrenci kabul eden konservatuvarlar, Müzik ve Bale İlköğretim Okulları ile onun devamı niteliğindeki Müzik ve Sahne Sanatları Liseleri'nden oluşur. 4+4+4 olarak bilinen 12 yıllık zorunlu eğitim sistemine entegre bir şekilde işleyen bu süreç, lise ve sonrasında 4 yıllık lisans seviyesi bitimine kadar süren uzun bir sanat eğitimini kapsar (Görsev ve Taş, 2018: 239).

Çocuklarının müzikle ilgili yeteneklerinin olup olmadığını çoğunlukla ebeveynleri ve öğretmenleri tespit etmektedir. Ancak konservatuvar eğitiminin küçük yaşta başlaması, bu eğitimin ileride çocuğun yapacağı mesleği belirliyor olması ve çocukların da kendi gelecekleri üzerine sağlıklı bir karar alabilecek yaşta olmamaları, bu tür bir meslek seçimini büyük ölçüde ebeveyn ya da öğretmenlerin inisiyatifine bırakmaktadır.

Çocuk, her ne kadar ileride sahip olacağı meslek ile ilgili sağlıklı bir seçim yapamayacak olsa da aileler çocuklarının müziğe karşı ilgi ve yeteneklerinin olup olmadığını da gözlemlemeli ve müziğe veya bir çalgı çalmaya ne kadar ilgi duyduğunu da bu gözlemlerine dayanarak ya da direkt çocukla konuşarak öğrenmelidirler. Sonuçta çocuğun hiç ilgi duymadığı ya da sevmediği bir alanda başarılı olması da beklenemez. Müzik ve çalgıya olan ilgi ise ailelerin çabalarıyla oluşabilir. Anne karnından başlayarak çocuğa klasik batı müziği dinletilmesi, müsait yaşlardan itibaren konserlere götürülmesi, eğer imkân varsa çocuğun gerçek çalgılarla tanıştırılması, çocuğun onlara dokunması,

ses çıkartmaya çalışması, çocuğun bu alandaki deneyimini arttıracak ve çalgılara ilgi duyabileceği ortamı hazırlayacaktır.

Son zamanlarda yapılan araştırmalar, çocukları erken yaşta müzik dinlemeye, şarkı söylemeye ve bir çalgı çalmaya teşvik etmenin çocukları bilişsel, duyuşsal ve kinestetik açıdan geliştirdiğini ve eğittiğini, bunun yanı sıra bir çocuğun müzik yeteneğini geliştirmenin, onun öğrenme yeteneğiyle birlikte dil, matematik ve fen gibi farklı disiplinlerde de çocukların becerilerini geliştirdiğini ve eğittiğini göstermektedir (Tanınmış, 2014:176).

Amaç ve Önem

Bu araştırmanın temel amacı, konservatuvar eğitimine başlayacak öğrencilerin ve ebeveynlerinin profesyonel olarak çalmayı istedikleri çalgının seçiminde, büyük ölçüde piyano ve keman arasında karşılaştıkları düşünülen ikileme bilimsel verilerle çözüm sunmaktır. Çalışmada özellikle ebeveynlerin, müzik öğretmenlerinin veya çalgı eğitimcilerinin, öğrencinin fiziksel özellikleri, müzik yetenekleri ve psikolojik yapısı doğrultusunda en uygun çalgıyı belirlemesine rehberlik etmek hedeflenmiştir.

Konservatuvar eğitimi 10-11 yaşlarında başladığı için çalgı seçimi çocuğun tüm mesleki geleceğini belirler. Yanlış seçimler, maddi-manevi kayıplara ve yeteneklerin yanlış yönlendirilmesine ya da boşa harcanmasına yol açabilir.

Piyano ve keman çalmak, karpal tünel, tendinit vb. gibi mesleki hastalık risklerini barındırır. Araştırmanın, bu risklerin de göz önünde bulundurularak bunlara karşı önlem alınmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Piyano, notaları doğrudan sağlayan tuşlu bir çalgı olması ve çalış pozisyonunun elin doğal duruşuna uygun olması sebebiyle eğitimin başlangıç sürecinde daha kolay aşama kaydedilen bir çalgıdır. Buna karşılık ilerleyen süreçlerdeki ezber ve deşifre zorluğu kemana göre dezavantajları oluşturur. Kemanda ise entonasyonu sağlamak için tamamlanması gereken uzun ve zorlu bir başlangıç süreci mevcuttur. Bu da oldukça sabır gerektiren zorlu bir başlangıç süreci anlamına gelmektedir.

Piyano; akort, bakım, taşıma vb açısından, keman ise çocuğun gelişim sürecine göre yeni boyuttaki çalgıya geçme ve reçine, arşe kılı, tel gibi sarf malzemelerini edinme açısından önemli maliyetler getirir. Araştırmanın, ailelerin kendi ekonomik durumlarını gözeterik, konservatuvar eğitiminin finansmanı ile ilgili kendilerine uygun bir seçim yapmalarını kolaylaştıracağı düşünülmektedir.

Türkiye’de keman icracıları orkestralarda istihdam avantajına sahipken, piyanistlerin akademisi ve özel derse yönelmesi gerekebilir. Bu veriler, uzun vadeli kariyer planlaması için önemlidir.

Araştırma kapsamında mesleki çalgı öğrencisi adaylarının ebeveynleri üzerinde yapılan ankette “Çocuğunuzun çalmasını istediğiniz aklınıza ilk gelen iki Klasik batı müziği çalgısı nelerdir” sorusunda ebeveynlerin %74,2’si piyanoyu, %71,4’ü kemani ilk tercih olarak belirtmiş; ancak %45,7’si ikilemde kaldığını göstermiştir. Çalışma, bu ikileme bir çözüm arayan bu kadar kapsamlı çok az kaynaktan biridir. Sylvia Sze-hua Jen, 2014 yılında University of Oklahoma Royal College of Music’te tamamladığı “Towards a Successful and Sustainable Music Career: How should the conservatoire train piano students?” (Başarılı ve Sürdürülebilir Bir Müzik Kariyeri İçin: Konservatuvar piyano öğrencilerini nasıl eğitmelidir?) adlı yüksek lisans tezinde, konservatuvar mezunlarının istihdamı ile ilgili sorunları tartışırken, Hector Landa Tostado, 2013 yılında University of Oklahoma Graduate College’de tamamladığı “An Investigation of The Career Decision-Making Processes of Graduate Piano Students” (Yüksek Lisans Piyano Öğrencilerinin Kariyerler Planlarına Karar Verme Süreçlerinin İncelenmesi) başlıklı doktora tezinde konservatuvarlardaki ileri sınıf öğrencilerin kariyer planlamalarına odaklanmıştır. Gary D. Beckman ‘ın editörü olduğu “Disciplining the Arts: Teaching Entrepreneurship in Context” (Sanatı Disipline Etmek: Bağlam İçinde Girişimciliği Öğretmek) adlı kitapta, Jonathan Kuuskoski “The Compleat Pianist: Leveraging Entrepreneurial Mentorship to Foster a Renewed Vision of Piano Pedagogy” (Tamamlanmış Piyani: Girişimcilik Mentorluğundan Yararlanarak Piyano Pedagojisinde Yenilenmiş Bir Vizyonun Geliştirilmesi) adlı bölümde, mezun olacak piyanistlerin istihdam edilebilmek için günümüzde daha fazla yetenek geliştirmelerinin gerekliliğinden bahsetmektedir. Aleksandra Gribanova’nın 2025 yılında Turku University of Applied Sciences’te yazdığı “The Job of a Professional Performing Violinist and Violin Pedagogue Today- Requirements and Opportunities” (Günümüzde Profesyonel Keman Sanatçısı ve Keman Öğretmeninin Görevi - Gereklilikler ve Fırsatlar) adlı mezuniyet tezi, profesyonel kemancılar için mevcut olan çeşitli kariyer yollarını incelemektedir. Tezin amacı kemancılar için keman pedagojisinden solo performans ve girişimciliğe kadar uzanan istihdam fırsatlarına ilişkin kapsamlı bir genel bakış sunmaktır.

Leslie-Gail Ellis’in 2018 yılında Philosophy Technological University Dublin Conservatory of Music and Drama’da tamamladığı “Agents of Change: A Multi-Layered Approach to Violin Learning and Teaching” (Değişimin Aktörleri: Keman Öğrenimi ve Öğretimi için Çok Katmanlı

Bir Yaklaşım) adlı doktora tezinde sunulan pedagojik uzmanlık ve uygulamalı deneyimler, mevcut ve gelecekteki keman öğretmenlerine doğru şekilde sürdürülmeyen erken eğitimin etkileri, rehabilitasyon ihtiyacının nasıl değerlendirileceği ve teknik, müzikal eksikliklerin nasıl etkili bir şekilde giderileceği konusunda bilgi vermektedir.

David Roy Reimer'in 2003'te Musical Arts in the Graduate School of The Ohio State University'de tamamladığı doktora tezi olan "Violin Performance Training At Collegiate Schools Of Music And It's Relevance to the Performance Professions: A Critique And Recommendation." (Üniversite Düzeyindeki Müzik Okullarında Keman Performans Eğitimi ve Performans Meslekleriyle İlişkisi: Eleştiri ve Öneriler) başlıklı çalışmasında üniversite müzik okullarının, çok yönlü ve istihdam edilebilir öğrenciler yetiştirme gibi görevleri konusunda bir tartışma yürütülmüştür.

Yukarıdaki örneklerdeki gibi piyano ya da kemanın istihdam olanakları ya da eğitim yaklaşımları ile ilgili akademik çalışmalar bulunmakla birlikte, yapılan literatür taramasında her iki enstrümanın eğitim ve kariyer süreçleri ve bu enstrümanların karşılaştırılması ile ilgili bu kadar ayrıntılı bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Sonuç olarak bu araştırma; çocuğun yetenekleri ve koşulları ile çalgının gerekliliklerini bilimsel olarak eşleştirerek, zaman, emek ve kaynak israfını önlemek, sağlıklı bir mesleki yol haritası sunmak açısından önem taşımaktadır.

Problem Durumu

Türkiye'de müzik eğitimine başlayacak öğrenciler ve onların ebeveynlerinin, çalgı seçiminde çoğunlukla piyano ve keman arasında kararsızlık yaşadıkları düşünülmektedir. Çocukları 7-12 yaş arasında olan, orta ve üst sosyo-ekonomik düzeye sahip ve çocuğunu konservatuvar veya özel müzik kurumlarına göndermeyi düşünen ebeveynler ile yapılan anket sonucunda elde edilen veriler bu ikilemi somutlaştırmaktadır: Ebeveynlerin %74.2'si piyanoyu, %71.4'ü kemanı ilk çalgı tercihi olarak belirtirken, neredeyse yarısı (%45.7) her iki çalgı arasında kalmıştır. Bu belirsizlik, her iki çalgının eğitim süreçleri, fiziksel gereklilikler, maddi yük ve kariyer olanaklarındaki farklılıklardan kaynaklanmaktadır.

Bu farklılıklar, öğrencinin fiziksel özellikleri, müzikal yetenekleri, psikolojik dayanıklılığı ve ailesinin ekonomik durumu ile çalgı gerekliliklerini bilimsel verilerle eşleştiren kapsamlı bir rehberin eksikliğini ortaya koymaktadır. Yanlış seçim zaman ve emek kaybı, maddi-manevi zarar

ve mesleki sağlık risklerine yol açabileceğinden, bu ikileme sistematik çözüm sunacak kapsamlı bir çalışma önemli bir ihtiyaçtır.

Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini, Türkiye'de konservatuvar veya özel müzik eğitimi alacak 7-12 yaş grubundaki öğrencilerin ebeveynleri oluşturmaktadır.

Örneklem seçiminde, amaçlı örnekleme yöntemi benimsenmiştir. Araştırmanın çalışma grubu:

- 7-12 yaş arası çocuğa sahip
- Orta ve üst sosyo-ekonomik düzeyde
- Çocuğunu konservatuvar veya özel müzik kurumlarına göndermeyi düşünen ebeveynlerden oluşmaktadır.

Veri toplama sürecinde hem online olarak hem de konservatuvarlarda, özel müzik okulları ve çocukların katıldığı sanat etkinliklerinde anket uygulanmıştır. Katılımcılara araştırmanın amacı açıklanmış ve onlardan gönüllülük esasına dayalı onam alınmıştır. Örneklem büyüklüğünün belirlenmesinde %95 güven düzeyi ve %5 hata payı hesaplamaları dikkate alınmıştır.

Sınırlılıklar

Araştırma yalnızca piyano ve kemanı karşılaştırmakta olup, viyolonsel, flüt, gitar vb. gibi diğer çalgılar analize dahil edilmemiştir. Anket verileri, ebeveynlerin öz-bildirimlerine dayanmaktadır. Çocukların el anatomisi ölçümleri, işitsel testler vb. fiziksel-müzikal yeteneklerinin objektif ölçümleri yapılmamıştır. Mesleki kariyer verileri, mevcut orkestra ve akademi kadrolarının güncel durumunu yansıtmakta olup, Türkiye'deki kültür politikalarındaki değişimler bu verileri geçersiz kılabilir. Karpal tünel, tendinit vb. gibi fiziksel rahatsızlıkların klinik veriler yerine literatür temelli aktarılmış olması, özgün saha çalışması eksikliği doğurmuştur. Çalgı eğitimindeki teknik zorluklar, yalnızca başlangıç ve ileri seviye ayrımıyla incelenmiş olup, 10-12 yıllık konservatuvar sürecinin her aşamasına ilişkin detaylı analiz sunulmamıştır.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırma nicel yöntemle yapılmış olup, katılımcılara anket uygulanmış ve verilerin yüzde frekans dağılımları incelenmiştir. Bu nedenle araştırma genel tarama modelindedir. Genel tarama modelinde, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende evrenin tümü ya da evrenden alınan örneklem üzerinde tarama yapılarak genel bir yargıya varılmaktadır (Karasar, 2011).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu 7-12 yaş arası çocuğa sahip, orta ve üst sosyo-ekonomik düzeydeki anne babalardan oluşmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmanın, ebeveylelerin en çok hangi çalgıları ne ölçüde tanıdıkları, çocuklarının mesleki anlamda bir çalgı eğitimi sürecine başlamalarına nasıl baktıkları, bu çalgıların istihdam olanakları ile ilgili bilgilerine ait verileri, araştırmacılar tarafından hazırlanan 4 soruluk bir anketle toplanmıştır. Anket maddeleri hazırlandıktan sonra, uzman görüşleri alınmış ve ankete son şekli verilerek uygulamaya başlanmıştır. Anket yaklaşık 90 kişiye uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

Anketten elde edilen veriler SPSS 24 paket programıyla analiz edilerek, yüzde ve frekans dağılımları verilmiştir.

BULGULAR

Yapılan anket sonucunda ebeveynlerin, çocuklarının çalmalarını istedikleri klasik batı müziği çalgısının büyük ölçüde piyano ve keman olduğu tespit edilmiştir. “Çocuğunuzun çalmasını istediğiniz aklınıza ilk gelen iki klasik batı müziği çalgısı nelerdir?” şeklindeki açık uçlu soruya katılımcılar %45,7 oranında piyano ve keman yanıtını vermişlerdir. Katılımcıların %17,1’i iki çalgı ismi istenmesine rağmen sadece piyano yazmış, %11,4’i ise sadece keman yazmıştır. Katılımcıların %14,2’si de keman ya da piyanonun yanında ikinci çalgı olarak diğer çalgıları yazmıştır. Katılımcıların %2’si ise keman ve piyano dışındaki çalgıları yazmışlardır. Ebeveynlerin bu iki çalgı arasında seçime gitmelerinin sebepleri şöyle açıklanabilir:

Yapılan ankette %45 oranında ailenin klasik müzik çalgıları içerisinde en çok keman ve piyanoyu tanıdığı ortaya çıkmıştır. Günümüzde televizyon, radyo gibi mecralarda, özellikle klasik müzik türünde yayın yapmak üzere kurulan kanallar dışında neredeyse hiç klasik müzik programı yayınlanmamakta, bu da toplumun büyük kesiminin bu alan ile ilgili yüzeysel bile olsa bilgisinin olmamasına yol açmaktadır. Bu sebepler, ailelerin çocukları için sadece piyano ve keman olmak üzere iki çalgı seçeneği varmış gibi bir yaklaşıma sahip olmalarının bir nedeni olarak düşünülebilir. Bu yaklaşım doğrultusunda ebeveynler “Çocuğum için piyano mu uygundur yoksa keman mı?” kararsızlığı içerisinde kalmaktadırlar.

Mesleki anlamda bir klasik müzik çalgısı öğrenecek bir öğrencinin ilköğretim 5. sınıftayken konservatuvarların yetenek sınavlarına başvurması gerekir. Bu sınavlarda jüri tarafından adayların müzik kulağı tespit edilir ve hangi çalgıya uygun oldukları saptanır. Jüri, adayın kendisi ya da ebeveynlerinin özellikle öğrenmesini istediği bir çalgı olup olmadığını sorar. Bir şekilde keman ya da piyano isteyen öğrenci, eğer ki fizyolojik yapısı uygun görülürse ve kontenjan varsa istediği çalgı için seçilir ancak küçük bir ihtimal de olsa çalgıya uygun görülmezse ya da istediği çalgıda boş kontenjan yoksa başka bir çalgı için de seçilebilir. Örneğin bir korno hocası adaya kornoyu tanıtip avantajlarından bahsederek ikna yoluna gidebilmektedir.

Bu araştırmanın konusu, ebeveynlerin çocukları için piyano ve keman arasında seçim yapmaları konusunda hem ebeveynler için hem de onlara tavsiyelerde bulunacak profesyonel eğitimciler için bir rehber oluşturmak olduğundan, bundan sonraki bölümde bu iki çalgının öğrenilmesi ile ilgili zorluk ve kolaylıkları, teknik, duyuşsal, psikolojik, maddi gereksinimler ve istihdam olanakları irdelenecektir.

Piyano ve Kemanın Eğitim ve Kariyer Süreçleri Açısından Benzerlik ve Farklılıkları

Piyano ve Kemanın Ortak ve Birbirinden Farklı Özellikleri

Keman yaylı çalgılar ailesinin en küçük üyesidir. Solo bir çalgı olan keman zengin bir anlatım gücüne sahiptir. Çok geniş bir solo repertuara sahip olan 4 telli bu çalgıyı profesyonel bir şekilde çalabilmek için yetenek, belirli fiziksel özellikler, sabır ve alanında uzman bir öğretmene ihtiyaç duyulmaktadır. Keman perdesiz bir çalgı olduğu için çok hassas bir müzik kulağı gerektirmektedir.

Piyano en popüler çalgılardan biridir. Çokseslilik avantajları birçok müzik türü için kullanılabilir olması, müzik teorisiyle ilgili bilgileri öğrenme konusunda önemli bir görsel ve işitsel yardımcı olması piyanoyu oldukça kullanışlı bir çalgı haline getirmektedir.

Piyano ve Keman Öğrenmenin Gerektirdiği Müzikal Yetenekler

Her iki çalgı için de üst seviyede bir müzik kulağı gerekmektedir. Piyano için gereken müzik kulağının aynı anda 8-9 sesi ayırt edebilecek, armonik yapılara adapte olabilecek, bir ses grubu içerisindeki uyumlu ve uyumsuz sesleri birbirinden ayırt edebilecek seviyede olması, ritim kulağının aynı anda gelen farklı tartımları ayırt edebilecek, pek çok tartıma çabuklukla uyum sağlayacak seviyede ve tempo duygusunun değişmez bir sağlamlıkta ve aynı zamanda değişimlere de uyum sağlayabilecek şekilde olması gerekmektedir.

Keman için gereken müzik kulağı da aynı piyanodaki gibi üst seviyede olmalıdır. Hatta kemanda entonasyonu sağlayabilmek için çok daha hassas bir kulağa sahip olmak gerekir. Entonasyon keman eğitiminde en önemli konulardan biridir. Kemanda kaliteli bir ses elde etmenin ilk şartı doğru parmak basışı ve entonasyondur (Akdeniz, 2019: 98). Entonasyon problemleri aşılabildiği sürece keman eğitimi başarıya ulaşmış sayılır (Tarkum, 2006:121). Keman perdesiz bir çalgı olduğu için, öğrencinin başlangıç döneminde referans alacağı seslere ihtiyacı vardır. Bu sesleri öğrenciye hocası kendi kemanyla sağlar. Başlangıçta öğretmen gözetiminde her gün ders yapılması halinde, öğretmenin sürekli tiz ve pes şeklinde uyarması ve hocaların öğrenciye boş tellerle sesleri kontrol etmesini öğretmesi, öğrencinin kulağının gelişmesine yardım edecektir. Öğrencinin çalıştığı eserleri sık sık bir eşlikçi ile birlikte çalışması da büyük bir fayda sağlayacaktır. Özellikle piyano gibi sabit perdeli bir çalgı eşliğinde çalan bir kemancı, bu sayede çıkardığı sesleri ve entonasyonu sürekli kontrol edebilir durumda olacaktır (Angı ve Hamzaoglu, 2013:65). Öğrenci çalışma aşamasında da defalarca duymuş olduğu sabit notaları zihninde canlandırarak ve boş tellerden alacağı referanslarla doğru sesleri basmayı öğrenecektir. Ayrıca öğrenci belirli bir zaman içerisinde kendi kendine akort yapabilmeyi de öğrenmelidir. Günümüzde dijital akort cihazlarıyla da keman akort edilebilmektedir; ancak bazı kemanların akort kulakları sert olduğu için öğrenci, ilk iki yıl bu kulakları hassas bir şekilde döndüremeyebilir. Öğrencinin kendi kendine akort yapabileceği en iyi zaman eğitim sürecinin 3. yılıdır (Tablo 1).

Piyano	Keman
Birçok sesi aynı anda duyup ayırt edebilecek hassas bir müzik kulağı.	Birden fazla sesi duyup ayırt edebilecek ve zihninde referans alabileceği sesleri oluşturabilecek çok güçlü bir müzik kulağı.

Tablo 1. Piyano ve keman için gerekli müzik kulağının niteliklerinin karşılaştırılması.

Ayrıca her iki çalgıda da öğrencinin iyi bir ritim duygusuna sahip olması, çaldığı eserlerdeki tartımları doğru şekilde uygulayabilmesi ve çaldığı eserlerde bir hızlanma ya da yavaşlama eğilimine girmemesi açısından oldukça önemlidir (Auer, 1980: 19). Eğer öğrencinin içsel bir ritim ve tempo duygusu yoksa eserde giderek hızlanacak, yavaşlayacak ya da dalgalı bir tempo seyri izleyecektir. Ancak tempodaki hızlanma eğilimi kişinin heyecanlanması ile de bağlantılıdır. Kalp atışlarının hızlanması zaman duygusunun da yavaş algılanmasına yol açar. Ayrıca özellikle piyanoda ezber çalmak hızlanmaya yol açabilir, bunun sebebi ise aynı anda çok fazla notayı barındıran bir ezberin sağlam olmaması ve çalınan her notayı bir şekilde ezberden çalmayı başarmış olup diğer notaya bir an önce geçme hissidir.

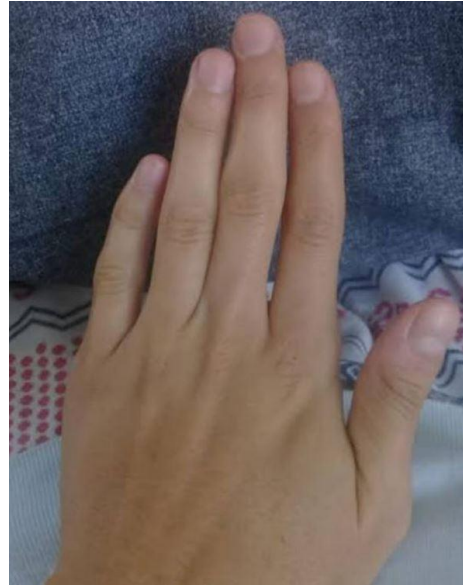
Fiziksel Gereksinimler

Piyanoda çok uzun ya da çok kısa olmayan parmaklar gerekmektedir. Elbette piyanoya başlama yaşına göre öğrencilerin büyük çoğunluğunun elleri nispeten küçük olacaktır. Ancak eğitim hayatı boyunca öğrencinin elleri çalgıya uyum sağlayacak şekilde biçimlenir. Yine de genetik olarak küçük ellere ve kısa parmaklara, ya da çok uzun parmaklara sahip öğrencilerde teknik zorluklar ortaya çıkabilir. Parmak eklemleri geriye kıvrılabilir yapıda olmamalıdır. Bu durum parmakların basış pozisyonunu korumakta güçlükler yaratabilir. Bu durum düzenli ve uzun süreli çalışmalarla giderilebilir. Kişi, doğuştan geriye kıvrılabilir eklemlere sahip olmasa da parmak uç boğumlarının geriye kıvrılması eğilimiz sık görülür (Gary ve Mark, 2003:40).

Kırık basma, esas olarak tuşa basarken parmak ucundaki eklemin geriye kıvrılması ve yuvarlak şeklini kaybetmesidir. Bu kıvrılma, piyano çalma mekaniğinde parmak ucuna iletilmesi gereken kuvvetin (parmak kasından veya koldan bırakılan ağırlıktan gelen) iletimini engeller. Kasların işlev görmediği bu pozisyonda, enerji kemik tarafından absorbe edilir ve etkisiz kalır (Küçük, 2002: 73).

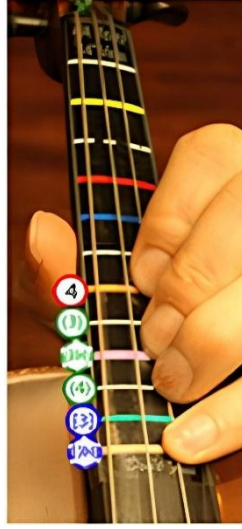
Öğrencinin el ve kollarının gücü de önemlidir ancak öğrenci çalgısında ilerledikçe elleri de güçlenecektir. Ayrıca öğrencinin kollarının belirli bir fiziksel ağırlığa ulaşması elde edilecek sonorite açısından avantaj sağlayacaktır. Zayıf ve daha az güce sahip kollar, zayıf ve etsiz parmaklar bir tür vurmalı çalgı olan piyanoda ses gürlüğü açısından yetersizliklere yol açabilmektedir (Sandor, 1982: 41). Piyoano için çok kısa bir boy pedallara yetişmekte sorun yaratabilir. Çok küçük yaşlarda piyanoya başlanıyorsa, pedala basılması gereken parçaların sırası geldiğinde pedalın üzerine bir destek monte edilerek yükseltilebilir (Bastien, 1973: 41). Çok ileri ve körlük derecesine varan göz bozuklukları mesleki açıdan sorun yaratacaktır. Piyoano eserlerini çalabilmek için notalarını okuyabilmek gereklidir. Notalar olmaksızın birçok piyoano eserini dinleyerek çalabilmek neredeyse mümkün değildir. Mesleki çalgı eğitimi veren bir kurumda eğitimci olmak için ise öğrencinin kendisini ve notaları görebilmek gerekir.

Kemanda gereken fiziksel özellikler ise düz yapıllı parmaklardır. Yani parmakların uç boğumu elin dış kısmına karşıdan bakıldığında sağa ya da sola eğimli olmamalıdır (Fotoğraf 1).

Fotoğraf 2 ve 2. Keman çalmaya uygun olmayan parmak yapıları. ([Url1](#))

Parmaklar kalın olmamalıdır. Kemanda üst pozisyonlarda sesler birbirine çok yakın olduğu için parmak kalınlığı kemanın boyuna göre bu sesleri temiz basmaya elverecek kadar ince olmalıdır (Fotoğraf 2).

Fotoğraf 3. Üst pozisyonlarda temiz çalabilmek için gereken parmak yapısı. (Url2)

Serçe parmak yüzük parmağının birinci boğumundan daha kısa olmamalıdır. Geniş pozisyonların uygulanabilmesi açısından el ayası geniş olmalıdır. Kemanı çene ile omuz arasında rahatça sıkıştırabilmek için çocuğun omuzlarının düşük olmaması gerekmektedir. Kemanda boy uzunluğu ya da kısalığı problem değildir. Ancak boynun çok kısa olmaması gerekir. Çok kısa boyunda kemanın omuzla çene arasına yerleşmesinde sorun olabilir ancak bu da yastık kullanmamakla çözülebilir (Galamian, 1985: 61).

Her iki çalgı için fiziksel dayanıklılık da önemlidir. Öğrencinin uzun süreli çalışmalar yapabilmek için yeterli kondisyonunun olması gerekir. Kemanda ise genellikle ayakta çalışıldığı için ayrıca ayakta durabilme dayanıklılığı gerekir. Bu dayanıklılığı sağlamak için öğrencinin çalgı çalmak için kullandığı uzuvları olumsuz etkilemeyecek sporlar yapması (Yüzme, tempolu yürüyüş, masa tenisi vs.) ve iyi beslenmesi gerekir. Kemanda sol el için parmakların gücü sağ el için de kol gücü önemlidir. Bu güç çalışıldıkça kazanılacaktır (Tablo 2).

Piyano	Keman
Çok uzun ya da çok kısa parmaklar olmamalıdır. Parmak eklemleri geriye kıvrılabilir yapıda olmamalıdır.	Parmaklar düz yapılı olmalıdır. Parmakların uç boğumu sağa ya da sola eğimli olmamalıdır. Parmaklar kalın olmamalıdır. Serçe parmak yüzük parmağının birinci boğumundan daha kısa olmamalıdır
Piyanoda çok kısa boy pedallara yetişmekte sorun yaratır.	Kemanda kişinin boyu önemli değildir.

Piyanoda parmak ve kol gücü önemlidir ve çalışıldıkça parmak ve kollar güçlenecektir.	Kemanda da parmak ve kol gücü önemlidir ve çalışıldıkça parmak ve kollar güçlenecektir
Piyano oturarak çalındığı için çalış pozisyonu kemana göre az yorucudur. Ancak piyanoda dik oturma zorunluluğu sırtın güçlenmesini gerektirir. Kolların ise çalmak için gereken güç dışında bir duruş eforu sarf etmesi gerekmez.	Kemanda da parmak ve kol gücü önemlidir ve çalışıldıkça parmak ve kollar güçlenecektir

Tablo 2. Piyano ve kemanda fiziksel özelliklerin karşılaştırılması.

Fiziksel Zorluklar - Olası Meslek Hastalıkları

Bir çalgı çalmak, yoğun bir çalışma ve odaklanma gerektiren fiziksel ve bilişsel bir faaliyettir. Bu sebeple icracının, tekniğini geliştirmek üzere yarışa hazırlanan bir sporcu gibi çalışması, bunun için rutin fiziksel hareketlerinin ötesine geçerek, çalgı çalmaya uygun dayanıklılık, esneklik, kas gücü ve koordinasyon geliştirmesi gerekir. Ancak, insan vücudu artan fiziksel aktiviteye yalnızca belirli bir ölçüde uyum sağlayabilir. Herhangi bir aşırı hareket, kas ve kemik dokularında mikroskobik yıpranmalara sebep olur. Günlük fiziksel hareketlerde bu dokular kendilerini onarabilir ve giderek artan strese karşı dirençli hale gelir ancak aşırı ve sürekli çalışma sonucunda ortaya çıkan mikroskobik yıpranmalar onarılamaz ve kalıcı rahatsızlıklar ortaya çıkabilir.

Piyano ve keman tüm çalgılar gibi fiziksel bir güç ve beden dayanıklılığı gerektiren çalgılardır.

Kemanın tutuş biçimi insan anatomisine çok uygun değildir. Sol elin vücuda doğru döndürülerek ve yukarıda tutularak tellere basmak için yanlış bir teknikle kullanılması çabuk yorulma ve sakatlığa sebep olabilmektedir. Arşenin kullanımında da sürekli aynı hareketin yapılması ağırlara ve güç kaybına neden olur. Keman çalarken yapılan el bilek ve kol hareketleri fiziksel gerginlik yaratabilir çünkü vücudun doğal pozisyonuna aykırıdır (Şen, 1999:22).

Kemanın ve arşenin ağırlığı da kaslar üzerindeki baskıda önemli bir unsurdur. Uzun süren çalışmalarda keman ve arşedeki fazladan her ağırlık zaman içerisinde daha fazla yorulmaya yol açar. Çalgıların mümkün olduğunca hafif olanlardan seçilmesi önemlidir. Ayakta dik durarak uzun süre çalışmak sırt ve bel ağrılarına sebep olmaktadır. Bu yüzden öğrencinin yaşına göre çalışma süreleri 20 - 40 dakika aralığında tutulmalı bu sürelerden sonra dinlenilmelidir. Keman çalanlarda kemanın boyuna sürekli temas etmesinden kaynaklanan bir cilt rahatsızlığı oluşabilmektedir. Bu durum her ciltte olmamakla birlikte genel olarak görülen bir durumdur (Fotoğraf 3).

Fotoğraf 4. Kemanın boyuna temasından kaynaklanan cilt rahatsızlığı (Ur13).

Piyano kemana göre daha ergonomik bir çalgıdır. Piyano çalış pozisyonu ellerin doğal duruşuna göre önemli bir farklılık göstermemektedir. Piyanoda dik durmaktan kaynaklanan sırt, bel ve omurga rahatsızlıkları, boyun rahatsızlıkları, oturmaktan kaynaklanan rahatsızlıklar, kol ve parmaklarda kaslarla ilgili sakatlıklar, sinir sıkışması, tırnak kırılmaları ve deformasyonları oluşabilir. Piyano öğrencileri de en az her 1 saatte bir çalışmaya ara vermelidir.

(Tablo 3).

Piyano	Keman
Sırt, omurga, boyun rahatsızlıkları	Sırt, omurga, boyun rahatsızlıkları
Kol, bilek, parmak ve eklemlerinin rahatsızlıkları	Kol, bilek, parmak ve eklemlerinin rahatsızlıkları
Tırnak kırılmaları ve deformasyonu, baskıdan dolayı tırnak uçlarının etten hafifçe ayrılması ya da tırnakların katmanlarına ayrılması	Kemanda tırnak kırılması ve deformasyonu olamamaktadır.
Yoğun nota okumaktan kaynaklı göz bozuklukları	

Tablo 3. Piyano ve keman çalanlarda karşılaşılabilecek fiziksel rahatsızlıkların karşılaştırılması.

Çalgı çalmaktan kaynaklanabilecek fiziksel rahatsızlıklar genel olarak aşağıdaki gibidir:

- 1- Aşırı kullanım sendromu
- 2- Tenisçi dirseği
- 3- Yanlış Kullanım Sendromu

- 4- Karpal Tünel Sendromu
- 5- Tendinitis
- 6- Bursitis
- 7- Tendinosis
- 8- Torasik Outlet Sendromu
- 9- Focal Distonia
- 10- Bel Fıtığı
- 11- Boyun fıtığı (servikal disk hernisi)
- 12- Tetik Parmak Sendromu (Trigger finger)
- 13- Kuru Göz Sendromu (Keratoconjunctivitis sicca)
- 14- Kübital Tünel Sendromu (Çimen, 2003: 177)

Keman sanatçılarında daha çok tenisçi dirseği ve kübital tünel sendromu, piyanistlerde ise karpal tünel sendromu görülmektedir (Seçkin, 2020:18).

Psikolojik Gereksinimler

Tüm çalgılarda olduğu gibi piyano veya keman çalacak adayların da psikolojik ve kişilik yapıları oldukça önemlidir.

Bir çalgıda uzmanlaşacak adayın kendine güvenen bir birey olması gerekmektedir. Sinden'in (1999) müzik performans kaygısı ile özgüven, mükemmeliyetçilik, başa çıkma stratejileri ve öz yeterlik arasındaki ilişkiyi ele alan araştırması, düşük özgüvenin yüksek performans kaygısıyla anlamlı bir şekilde ilişkili olduğunu ortaya koymuştur. Öğrenim sürecinin daha ilk aşamalarında öğrencinin pedagojik bilgilerden yoksun, baskıcı, sert davranan, güven kırıcı bir hocayla çalışması kendine güveni konusunda zayıflığa sahip olan bir öğrencinin başarısını olumsuz etkileyebilir. Bazı durumlarda ise öğrencinin öğretmeninden çekinmesi, derslerde kötü bir muameleyle karşılaşmamak için daha çok çalışmasını sağlayabilir.

Yapılan bir araştırmada (Özmenteş, 2013:327), öğretmenlerin mesleki özellikleri, öğrencilerin akademik başarısını artırmada kilit bir unsur olarak değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılanlar, etkili bir öğretim yaklaşımının; öğrencileri doğru şekilde yönlendirmeyi, aşırı katı kurallardan kaçınmayı, samimi ve yakın bir ilişki kurmayı, öğrencilerin gelişim dönemlerine uygun hareket etmeyi ve alan bilgisinde yetkin olmayı içermesi gerektiğinin altını çizmiştir. Bunun yanı sıra, öğretmen ile öğrenci arasındaki etkileşimin kalitesi özel bir öneme sahiptir. Bu bağlamda,

öğretmenlerin öğrencileriyle güçlü bir bağ kurmaları, onların bireysel ihtiyaçlarını ve yeteneklerini derinlemesine anlamaları ve ilişkilerinde demokratik bir tutum benimseyerek onları karar süreçlerine dahil etmeleri gerekmektedir.

Bununla birlikte kendine güven problemi yaşayan öğrenci sınav, yarışma ya da konser gibi etkinliklerde jüri ya da seyirci önünde çalmaktan dolayı panik derecesinde bir heyecana kapılabilir ve bu durum öğrencinin bu performansın hazırlığı için harcadığı zaman ve çabanın boşa gitmesine yol açar. Ayrıca güven problemi ezber çalmakta da sorun yaratır. Öğrencinin sürekli unutma endişesini taşıması performansını olumsuz yönde etkiler. Kendine güven problemi olan öğrencinin, bu durumu mesleki ilerlemesini etkileyecek noktaya ulaşmışsa bir psikoloğa danışması yararlı olacaktır. Ayrıca kendisini eğitecek olan çalgı eğitimcisinin pedagojik yaklaşımlardan haberdar olması ve öğrenciye bu duruma göre yaklaşması gerekir. Aksi taktirde öğrenci hem eğitim hayatında hem de mesleki kariyerinde çalgısını tamamen bırakmaya varan sorunlarla karşılaşılabilir. Çalgı öğrencisinin konsantrasyon ile ilgili sorunlarının olmaması gerekir. Hiperaktivite ve dikkat eksikliği gibi durumlar öğrencinin çalışma disipliniyi etkileyebilir.

Konservatuvar, aynı zamanda bir rekabet ortamıdır. Bireyin, arkadaşlarının kendisinden daha başarılı olduğunu, daha az çalışarak daha büyük başarıya ulaşabildiğini görmesi, hocası ya da arkadaşları tarafından herhangi bir başarısızlığının olumsuz eleştirilmesi hatta bu yüzden küçük görülmesi gibi sebeplerle umutsuzluğa kapılabilir hatta bunalıma sürüklenebilir. Bunlar da öğrencinin bunlarla başa çıkabilecek kadar kendine güvenen bir yapıda ve sağlam bir psikolojiye sahip olmasını gerektirir.

Yoga ve meditasyon gibi aktiviteler, sahne korkusunu yenmeye ve psikolojik yıpranmayı önlemeye yardımcı olabilir. Niemann, Pratt ve Maughan'ın (1993) yaptığı bir araştırma, konser, sınav ya da yarışma performansı endişesi ile başa çıkma yöntemlerine odaklanmıştır. Bu yöntemler arasında, imgeleme çalışmaları yapmak, nefes alma ve odaklanmaya yönelik meditasyon, günlük rahatlama tekniklerini hayata dahil etme, egzersiz yapma, yeterli uyku ve bir yaşam tarzını benimseme bulunmaktadır. Bu faktörler, performans endişesini aşma sürecinde yardımcı olabilir (Baydağ ve Bolat Başoğlu, 2018:2209).

Spor

Her iki çalgıda da yapılmaması gereken sporlar vardır. Basketbol, voleybol, futbol, bisiklet, motor sporları, tenis, badminton, vücut geliştirme, dövüş ve savunma sporları gibi sakatlanma ve kasların

sertleşmesi gibi sonuçlara yol açacak sporların yapılmaması gerekmektedir. Mesleki olarak zarar vermeyecek sporlar yüzme, masa tenisi, koşu, trekking gibi kasları sertleştirmeyen ve sakatlık tehlikesi bulunmayan sporlardır.

Koordinasyon Yeteneği

Vücut parçalarını, görme ve işitme duyularını koordineli bir şekilde kullanarak motor görevleri başarılı bir şekilde gerçekleştirebilme yeteneği olan koordinasyon (Corbin vd., 2000:3) bir müzisyen için çok önemlidir. Gelişmiş bir koordinasyona sahip müzisyen, çalgıya ustaca çalabilir ve teknik seviyesi yüksek etütleri hızlıca öğrenebilir, çeşitli ansamblarda diğer partilerle uyum içinde çalabilir ve çıkabilecek sorunları hızlıca çözme yeteneğine sahiptir (Yağışan, 2002:186).

Piyanoda iki elin birbiriyle koordinasyonu çok önemlidir. Herhangi bir koordinasyonsuzluk çalışma eşitsizliğe ve birlikteliğin bozulmasına yol açar. Öğrenci, eğitim sürecinde her iki elini de eşit olarak kontrol edebilecek seviyeye ulaştırabilmeli, sağ eliyle yapabildiği her hareketi sol eliyle de yapabilecek durumda olmalıdır. Her iki eli de aynı esneklik, çeviklik ve ajilite kolaylığına ulaşmış olmalıdır. Aksi takdirde iki elin paralel ya da sırayla yapması gereken hareketlerde eşitsizlik ortaya çıkar. Bunun için her iki ele de aynı önemi veren egzersizler yapılmalıdır. Çünkü piyano repertuarında çalışılan parçalar sağ ve sol eli belirli hareketlere alıştıırırlar. Sol elin genelde eşlik partilerini, sağ elin ise melodik partileri çalması iki elin farklı gelişimine sebep olur. Bu da paralel hareketlerde koordinasyonsuzluk yaratır. Piyanoda eller geniş bir yüzey üzerinde birbirinden uzak noktalara hareket eder ve vücuttan da uzakta çalışır. Bu kontrol etme hissini zayıflatır. Ellerin birbirinden uzak noktalara hareketlerinde gideceği notaları bulması yüksek bir kas hafızası, koordinasyon ve konsantrasyon gerektirir. Ayrıca piyanoda sağ el ve sol el partilerinden oluşturduğu yoğun nota yazısını okumak da aşılması gereken bir zorluktur. Hatta deşifre konusu birçok piyanist için kariyerleri boyunca aşamadıkları bir problem olmaktadır.

Kemanda iki elin koordinasyonunun piyanoya göre daha yüksek bir kontrole sahip olması gerekir. Çünkü kemanda sağ el arşeyi kontrol ederken sol el tuşeyi kontrol eder. Arşe hareketi sağ kolu dirsekten itibaren açıp kapatmak suretiyle yapılırken sol elde ise parmak hareketleri ve bileğin dirsek eklemi vasıtasıyla tuşe üzerindeki ileri geri hareketleri yapılır. İki kolun ve elin hareketleri hem birbirinden farklıdır ve hem de her zaman eş zamanlı değildir. Keman öğrencisinin aynı anda sol elin parmaklarını basacağı noktaları tespit etmesi, sağ elde arşenin tele olan basıncının ayarlaması, arşeyi hareket ettirmesi, notayı okuması ve öğretmenin dediklerini dinlemesi gibi

eylemleri aynı anda yapabilmesi gerekir. Tüm bunlar keman öğrencisinin koordinasyon ve dikkatle ilgili yeteneklerini de geliştirmektedir (Akdeniz ve Akdeniz, 2020: 1341). Kemanda eller geniş bölgeler içerisinde değil piyanoya göre çok küçük bir alanda hareket etmektedir. Ancak piyanoya göre zorluk parmakların çok küçük alanlarda basması gereken doğru noktayı bulmasıdır. Ayrıca tutuş zorluğu da buna eklenmelidir. Kemanda nota okumak piyano kadar zorluk teşkil etmemektedir çünkü genel olarak partiler tek seslidir akorlar ise seyrek olarak 3 ya da 4 sese kadar çıkabilir (Tablo 4).

Piyano	Keman
İki el aynı pozisyonudadır ve benzer hareketler yapar	İki elin görevleri farklıdır ve farklı yetenekleri geliştirmeleri gerekir
Piyanonun el pozisyonu ergonomiktir ancak eller geniş alanda hareket ettiği için notaları yakalama zorluğu bulunmaktadır. Piyanoda entonasyonu sağlama diye bir problem yoktur ancak elin hareket ettiği alan büyüdükçe aynı anda iki notaya ya da yanlış notaya basma riskleri yüksektir.	Kemanın el ve kol pozisyonu vücudun doğal duruşuna direnç gösterir bu yüzden ergonomik değildir. Eller büyük alanlarda hareket etmez ama küçük alanlarda notanın yerini bulma yani entonasyonu sağlama süreci oldukça zordur.
Piyanoda eller çalanın görüş alanındadır, bu da görsel bir kontrol desteği verir.	Kemanda eller göze yakın pozisyonudadır ve görerek kontrol olası değildir, entonasyon kulak yardımıyla sağlanır.
Piyanoda yoğun nota yazısı deşifre problemi yaratır.	Kemanda genelde tek sesli olan partiler deşifre konusunda piyano kadar sorun yaratmaz.

Tablo 4. Piyano ve kemanda koordinasyon ve hakimiyet unsurlarının karşılaştırılması.

Ezber Yeteneği

Piyanoda hafızanın çok güçlü olması gerekir. Piyanoda aynı anda 10 sese kadar çıkabilen yoğun bir nota yazısı bulunmaktadır. Ayrıca paralel şekilde hareket eden ve 4-5 ayrı partiye kadar ulaşabilen kontrpuan formu da ezberi oldukça zor bir müzik yazısıdır. Zayıf bir ezber yeteneği bir piyanist adayına çok büyük vakit kaybettirebilir ve sınav, konser ya da yarışmalarda unutma ile ilgili strese yol açar.

Kemanda ise eserlerin hemen hemen tamamında tek sesli melodiler bir eserin büyük bölümünü kapsar. Kemanda da ezberlemek bir emek ve zaman gerektirir ancak piyano ezberi, nota yoğunluğu ve aynı anda birkaç melodi akorlar yüzünden çok daha fazla emek ve zaman gerektirir. Keman da istikrarlı bir çalışma yürüten öğrenciler için ezber problem olmayacaktır ancak istisnai şekilde ezber güçlüğü yaşayan öğrenciler de vardır.

Öğrenme Süreci

Piyanonun başlangıç seviyesindeki avantajı kısa sürede küçük parçalara başlanabilmesidir. Elin piyanodaki pozisyonu, elin doğal duruşuna en yakın çalgı pozisyonlarından biridir. Öğrenci bir kez elini olması gereken pozisyonda tutup, parmaklarını birbirinden bağımsız hareket ettirebildiğinde küçük parçaları birkaç hafta içerisinde çalabilir hale gelir. Piyanoda kısa zamanda parça çalmaya geçilebildiğinden başlangıç süreci sıkıcı olmayabilir. Ancak piyano repertuvarında tüm eğitim hayatı boyunca gittikçe zorlaşan eserler sürekli yeni teknik ve müzikal problemlerin üstesinden gelmeyi, yani sürekli bir öğrenme sürecini gerektirir.

Kemanda ise çok uzun sürelerle yayılan entonasyon çalışmaları sonucu, öğrenci kemanda basit bir parçayı ortalama 1 ay içerisinde çalabilir. Kemanda entonasyonun tam olarak sağlanması ise, parmağın bir saç teli kalınlığı kadar küçük bir hareketinin bile entonasyonu bozabilmesinden dolayı yıllarca sürebilmektedir.

Piyanو eğitimi müzik teorisi ile ilgili derslerde oldukça yardımcı bir unsurdur. Solfej derslerindeki tonalite kavramı, kadanslar, armoni derslerindeki çözümlemeler, form ile ilgili yapılar piyano sayesinde bir görsellik kazanır ve kavramayı kolaylaştırır. Piyano öğrencileri bu derslerde avantajlı durumdadır. Keman öğrencileri ise bu avantajı yardımcı piyano dersleri ile yakalayabilir.

Keman solo bir çalgı olduğu için keman öğrencileri eğitim süreçleri ve mesleki kariyerlerinde dersleri, dönem ve sene sonu sınavları ve sınıf konserleri dışındaki kendi özel konserleri ve katıldıkları yarışmalar için her zaman eşliklerini yapacak bir piyanist bulmak zorunda kalmaktadırlar. Bunun aynı zamanda maddi bir külfeti de olmaktadır. Piyanistler için ise konçerto eşlikleri dışında bu tür bir eşlikçi bulma sorunu yoktur. Piyano öğrencileri için piyano çalıyor olmak, lisans düzeyinde kompozisyon bölümüne geçmek isteyenler için bir avantaj sağlamaktadır (Tablo 5).

Piyano	Keman
Başlangıç aşamasında küçük parçalar birkaç hafta içinde çalınabilir	Başlangıç aşamasında bir parçayı çalabilmek ortalama bir ay sürmektedir
Başlangıç süreci sıkıcıdır ancak parça çalmaya çabuk geçebilmek bu sıkıcılığı giderir.	Başlangıç süreci oldukça zorlu ve sıkıcıdır
Çok fazla parmak ve el hareketi kombinasyonu vardır ve bu sürekli yeni teknik zorlukların aşılmasını gerektirir.	Yay çekme çalışmaları ömür boyu sürebilir. Doğru bir entonasyona ulaşmak uzun yıllar sürebilir.

Solfej, armoni ve form gibi müzik teorisi derslerinde görselleştirme avantajı	Yardımcı piyano dersleri ile görselleştirme avantajı yakalanır
Lisans düzeyinde kompozisyon bölümüne geçmek isteyenler için piyano çalmak avantajdır.	

Tablo 5. Piyano ve Kemanın öğrenme sürecindeki zorlukların karşılaştırılması.

Öğrenim Sürecindeki Yurt Dışı Olanakları

Keman eğitimi sürecinde bir keman öğrencisi yurt dışına atölye çalışması, festival, konser, yarışma gibi etkinliklerle gidebilmektedir. Bir öğrencinin bu yurtdışı olanaklarına kavuşması için oldukça zorlu bir çalışma ve hazırlık sürecinden geçmesi ve bu etkinliklerin maddi yükünü de karşılaması gerekir. Bununla birlikte bir keman öğrencisi Dünya Gençlik Orkestrası, Avrupa Birliği Gençlik Orkestrası, Tugfo (Türkiye Gençlik Filarmoni Orkestrası) Doğu Çocuk Orkestrası, Eskişehir Tepebaşı Belediyesi Çocuk Orkestrası gibi çeşitli orkestralar ile yurtdışı deneyimi kazanma imkanına sahip olabilmektedir. Bu orkestralar aracılığıyla yurt dışına çıkmanın avantajı ise orkestralarda yer alma şansının daha yüksek olması ve yurtdışı çıkış ve günlük harcama maliyetlerinin orkestralar tarafından karşılanmasıdır. Bir piyano öğrencisinin ise bu tür orkestralarda solist olmak dışında yer alma şansı olmamaktadır. Çok nadir olarak eğer söz konusu orkestralar piyano ya da diğer tuşlu çalgıların partisine sahip bir eser koymuşsa o zaman bir piyanistin şansı olabilmektedir. Piyano öğrencileri eğitim süreçlerinde yurt dışına genellikle atölye çalışması, festival, konser, yarışma gibi etkinliklerle gidebilmektedir.

Maddi Gereklilikler

Piyano eğitimi alan bir öğrencinin öğretmeni tarafından verilen ödevlerle ilgili çalışmalarını yürütebilmesi için piyanoya ihtiyacı vardır. Bir piyano öğrencisi ilk yıllarda mekanizması piyanoya yakın olan ve daha az maliyetli bir dijital piyanoyla çalışabilir ancak, 3 ya da 4. senelere geldiğinde artık bir akustik piyanoya ihtiyaç duyar. Konservatuvarda eğitim gören piyano öğrencileri okulun piyanolarında çalışma imkanına sahiptirler. Ancak piyano uzun süre çalışılması gereken bir çalgı olduğu için öğrenciler okulda geç saatlere kadar kalmak durumundadırlar. Yaşı küçük olan öğrencilerde bu durum sorun teşkil edecektir. Bu yüzden ailelerin bir an önce bir piyano almaları gerekir. Ailelerin piyano seçimini uzman kişilere yaptırmaları gerekir. Çocuklarını piyano eğitimi için konservatuvara verecek ailelerin piyano almak için önemli bir bütçe ayırmaları gerekmektedir. Ayrıca piyano sahibi bir öğrencinin piyanonun bulunduğu ortama göre 1-2 yılda bir akort ve bakımını yaptırması gerekir ve bu da bir harcama kalemidir.

Keman eğitimi alan öğrencinin de kendisine verilen ödevlere çalışabilmesi için bir kemanı olması gerekir. İlk başlangıçta düşük maliyette olabilir fakat tam kemana geçtikten sonra yüksek maliyette bir kemana ihtiyacı olacaktır. Aileler çocuklarını keman eğitimi için konservatuvara verdiklerinde eninde sonunda böyle bir masrafı göze almak zorunda kalacaklardır. Ayrıca çocuk büyüdükçe çalacağı kemanın da boyutları büyümektedir. Bunlar: 1/8, çeyrek, yarım, üç çeyrek ve tam keman şeklindedir. Çocuğuna keman alacak ailelerin bu farklı kemanları almak yükümlülüğü de vardır. Ancak yapılan bir araştırmaya göre elde edilen bulgular doğrultusunda, öğrencilerin ailelerinin maddi durumlarının belli bir seviyenin altında olması sebebiyle iyi ve kaliteli çalgılara sahip olamadıkları ve bu yüzden etkin, verimli ve sağlıklı bir bireysel icra çalışması yapamadıkları tespit edilmiştir. Bir konservatuvar öğrencisinin nitelikli ve başarı düzeyi yüksek bir icracı olmasının gereklerinden biri de çalgısının, öğrencinin çeşitli ihtiyaçlarına ve taleplerine cevap verebilecek kapasitede olmasıdır. Ancak konservatuvarda öğrenim gören bazı öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumlarının yetersiz olduğu göz önünde bulundurulduğunda, materyal ve ses kalitesi açısından üst düzey bir çalgıya sahip olma şanslarının bulunmadığı da kabul edilmelidir. Bu noktada ülkemizdeki birçok konservatuvar öğrencisi kendileri için uygun olan kriterlere ve özelliklere sahip bir çalgı alabilme konusunda ciddi anlamda zorluklar yaşamaktadır (Polat vd., 2019:1722).

Bunun yanı sıra kemanda, teller ve arşe kıllarının değişimi, reçine ve bakım masrafları da belli bir bütçe gerektirmektedir. Bu yüzden ailelerin maddi olanaklarını değerlendirerek çocuklarını bu mesleğe yönlendirmelerinde fayda vardır.

Ailelerin eğitim seviyesi, gelir düzeyi, çalışma durumu, ev ortamı, aile içi iletişim, yaşadıkları bölge ve çevresel etkenler gibi nedenler, bireylerin akademik başarısı ve hayatları boyunca elde edecekleri kazanımları etkilemektedir. Bu koşullar, bireyler arasındaki fırsat eşitsizliklerine yol açabilir ve bu durum eğitimle düzeltilebilir. Devletler, eğitim politikaları ile fırsat eşitliğini sağlamak için önemli adımlar atabilirler (Çiftçi ve Çağlar, 2014:156).

Çalışma Mekanı ile İlgili Gereklilikler

Evde piyano bulunmasının komşuları rahatsız etme ve bir taşınma durumunda piyanonun uzman kişiler tarafından ayrıca taşınması gibi sorunları beraberinde getirir. Ailelerin bu sorunları göz önünde bulundurmaları gerekir.

Evde keman çalışmanın da piyano gibi komşuları rahatsız etme sorunu bulunmaktadır. Ancak belediyeler gürültü ile ilgili hukuki haklar sağlar. Her belediyenin farklı bir yönetmeliği vardır, ancak genellikle 22.00'den sonra yüksek sesle müzik çalmak gibi eylemlerle gürültü yapmak yasaktır. Evde çalışılırken bu hususlar göz önünde bulundurulmalıdır.

Piyano kolayca taşınamayan bir çalgı olduğu için çalışacak öğrencinin uzun süreli bir tatile, yazlığa, bir akrabanın ya da arkadaşın yanına gitmesi durumunda çalışamama durumu oluşmaktadır. Eğer bu süreler çok uzun olacaksa bulunulan yerde de en azından bir dijital piyano bulunması gerekmektedir. Kemanda ise böyle bir taşınma problemi yoktur.

İstihdam Olanakları

Türkiye’de konservatuvar mezunlarının çok çeşitli alanlarda istihdam edilme olanakları varmış gibi gözükse de aslında bu olanaklar oldukça sınırlıdır. Konservatuvarlar genel olarak icracı sanatçı yetiştirmek üzere kurulmuşlardır. Dolayısıyla konservatuvarların çalgı bölümlerinden mezun olanların iş alanlarının başında, ülkemizde kurulmuş olan Kültür ve Turizm Bakanlığına, belediyelere, üniversitelere ya da özel kuruluşlara bağlı orkestralar gelmektedir. Piyanistler için ise orkestralarda görev alma imkânı neredeyse yok gibidir. Çünkü orkestra eserlerinde piyano ve diğer tuşlu çalgılara ait partilerin az olması ve de bu tür eserlerin de az çalınması, özellikle günümüz koşullarında orkestralarda kadrolu bir piyanist istihdam etme olanağını tamamen ortadan kaldırmıştır. Konservatuvar mezunları, konservatuvarlarda, müzik eğitimi bölümlerinde, güzel sanatlar liselerinde akademisyen veya eğitimci olarak görev yapabilirler. Ayrıca konservatuvarı ya da müzik eğitimi bölümleri bulunmayan ancak müzik ile ilgili seçmeli derslerin yapıldığı üniversitelerde akademisyen olarak görev alabilirler. Üniversiteler dışında, belediye konservatuvarlarında, belediyelere bağlı kent orkestralarında, belediyelerin çalgı kurslarında ve halk eğitim merkezlerinde eğitmen olarak görevlendirilebilirler. Konservatuvar mezunları için çeşitli müzik yapım şirketlerinde albüm hazırlanma süreçlerinde icracı, tonmaister, ya da şirketin yöneticisi olarak çalışmak da bir istihdam olanağıdır. Bunların dışında müzik piyasasında ve özel dersler alanında bağımsız çalışıp geçimini sağlayan birçok konservatuvar mezununun olduğu da bilinmektedir. Ancak ülkemizde pandemi, deprem, terör olayları gibi durumlar ilk önce bu şekilde bağımsız çalışan müzisyenleri etkilemektedir. Bunlar göz önünde bulundurulduğunda bu yöndeki bir istihdam düzenli bir getiri açısından güvenilir olmamaktadır. Konservatuvar mezunları, Millî Eğitim Bakanlığı’na bağlı ya da bağımsız özel sanat kursları açabilir ve bu kurslarda eğitmenlik ya

da yöneticilik de yapabilirler. Ayrıca konservatuvar mezunlarına pedagojik formasyon kursları açılarak Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı özel ve devlet okullarında müzik öğretmeni olabilme imkânı tanınmaktadır (Taş ve Görsev, 2018:240).

Ülkemizdeki orkestraların, kadro sınavlarını 10 yıla varan çok uzun aralıklarla açmaları konservatuvar mezunlarının bu alanda tatmin edici bir maddi getiriye sahip şekilde istihdam edilmelerini oldukça zorlaştırmaktadır. Akademisyenliğe yönelen çalgı mezunlarının ise üniversiteler tarafından öğretim görevlisi, araştırma görevlisi gibi kadroların zorlukla çıkartılması sonucu, bu alanda da istihdam olanakları güçleşmektedir. Bu yüzden pek çok çalgı bölümü mezunu bunların dışındaki olanaklara yönelmektedir.

SONUÇLAR

Ebeveynler çocuklarının ilgi ve yeteneklerini gözlemlemeli, müziğe ya da bir çalgıya ne kadar ilgili olduklarını anlamaya çalışmalıdır. Çocuklarının bir çalgı çalmalarını isteyen ebeveynlerin bu eğitim için çok önceden, hatta çocuk anne karnındayken hazırlıklara başlaması önemlidir. Birey, ister konservatuvar eğitimi alacak olsun, isterse amatör olarak bir çalgıda ilerleyecek olsun daha anne karnındayken klasik müzik dinletilmesinden başlayarak; evde, arabada kaliteli müzikler çalınması, başlarda oyunlarla karışık, daha sonra ise daha ciddi şekilde müziğin öğretilmesi her zaman önerilir (Say, 2013:18).

Öğrencinin iyi bir müzik kültürüne sahip olması için Barok, Romantik, Çağdaş döneme ait müzikleri dinleyerek büyümesi, ilerideki konservatuvar eğitimi için büyük katkılar sağlayacaktır. Bireyin küçük yaşlarda müziğe başlaması isteniyor ancak uzman bir piyano veya keman öğretmeni bulunamıyor ya da çalgı edinilemiyorsa çocuk bir koroya başlatılabilir. Ses, kişinin kendisine ait bir çalgı olduğu ve kullanılması daha kolay öğrenilebileceği için müzik cümleleri ve nüanslar kolayca kavranarak müzik kulağı gelişecek ve ileride girilecek konservatuvar sınavlarında büyük faydalar sağlayacaktır.

Müziğin erken yaşlarda tanıtılması ve teşvik edilmesi çocukların bilişsel, duyuşsal ve kinestetik gelişimine katkıda bulunur. Sonuç olarak, ebeveynler çocuklarının ilgi ve yeteneklerini gözlemleyerek mesleki anlamda keman, piyano ya da bir diğer çalgının eğitimini olma konusundaki tercihlerine yardımcı olabilirler.

Piyanodaki eğitim ve kariyer süreçleriyle ilgili aşağıdaki sonuçlar ortaya çıkmıştır:

- Piyano için kısa olmayan parmaklar, geriye kıvrılma özelliği olmayan parmak eklemleri, pedallara yetiŖebilecek kadar uzun bir boy, yakını görme probleminin olmaması ya da gözlükle giderilebilir olması istenir.
- Piyano için müzik kulağı, birden fazla sese aynı anda odaklanabilme, armonik yapıları ayırt edebilme, uyumlu ve uyumsuz sesleri ayırt edebilme, pes sesleri bile ayırt edebilme becerisi gerektirir. Ayrıca ritim kulağı, farklı ritimleri ayırt edebilme ve farklı tartımlara hızlıca uyum sağlayabilme yeteneğı olmalıdır.
- Piyanonun alış pozisyonu daha ergonomik olmasına rağımen sırt, bel, omurga, boyun ve el kasları gibi rahatsızlıklar gelişebilir. Piyano öğırencilerinin düzenli aralıklarla çalışmaya ara vermeleri önemlidir.
- Piyanonun alış pozisyonu nispeten ergonomik olmasına rağımen sırt, bel, omurga, boyun ve el kaslarında çeşitli rahatsızlıklar gelişebilir. Piyano öğırencilerinin düzenli aralıklarla çalışmaya ara vermeleri önemlidir.
- Piyanonun öğırenme aşamasındaki avantajı, kısa sürede küçük parçalara başlanabilmesidir. Piyanoda kısa zamanda parça çalmaya geilebildiğı için başlangıç süreci sıkıcı olmayabilir. Ancak piyano repertuvarında sürekli yeni teknik ve müzikal problemlerle uğraşmak gerektiğı için sürekli bir öğırenme süreci gereklidir.
- Piyano eğitimi müzik teorisi ile ilgili derslerde yardımcı bir unsurdur.
- Piyano öğırencileri de genellikle atölye çalışmaları, festivaller, konserler ve yarışmalar gibi etkinliklerle yurt dışına gidebilmektedirler. Ancak, orkestralarda yer alma şansı keman öğırencilerine göre daha azdır.
- Piyanoda hafıza çok önemlidir. Yoğun bir nota yazısı ve paralel hareket eden kontrpuan yapıları ezberi zorlaştırır. Ezber yeteneğinin zayıf olması sınavlarda büyük bir stres unsurudur. Piyano eğitimi alacak adaylar hafıza testlerine tabi tutulmalıdır. Piyano ezberi yoğun bir emek ve zaman gerektirir.
- Piyano eğitimi alan bir öğırencinin evinde bir piyanoya ihtiyacı olacaktır. İlk başlarda daha ucuz bir dijital piyano kullanabilir, ancak ilerleyen yıllarda akustik bir piyano gerekecektir. Konservatuvarda eğitim alan öğırenciler okulun piyanolarını kullanabilir, ancak uzun saatler okulda kalmak zorunda kalabilirler. Bu nedenle ailelerin bir piyano satın alması önemlidir. Piyano alımında uzman birinden yardım almak gereklidir. Ayrıca piyano zamanla akort ve bakım gerektirir. Ailelerin tüm bunların maddi yükünü karşılayabilmesi gerekir.

- Evde piyano çalmak, komşuları rahatsız etmek gibi bir sorunu beraberinde getirebilir.
- Taşınma durumunda piyanonun uzman bir ekip tarafından taşınması gerekir. Piyano kolayca taşınmadığı için uzun süreli seyahatlerde çalışma imkânı olmayabilir, bu durumda dijital bir piyanoya sahip olmak gerekmektedir. Keman ise taşınma sorunu olmadığı için daha pratik bir çalgıdır.

Kemandaki eğitim ve kariyer süreçleriyle ilgili ise aşağıdaki sonuçlar ortaya çıkmıştır:

- Kemanda düz yapılı parmaklar, parmak ucunun etli olması ve serçe parmağın kısa olmaması gerekmektedir. El ayası geniş olmalıdır, kemana doğru yerleşebilmek için omuzlar düşük olmamalıdır.
- Kemanda fiziksel dayanıklılık önemlidir, uzun süreli çalışmalar ve ayakta durabilme gereklidir. Sol el için parmak gücü, sağ el için kol gücü gerekmektedir.
- Keman için müzik kulağı oldukça hassas olmalıdır. Keman perdesiz bir çalgı olduğu için, entonasyonu sağlamak adına öğrencilerin başlangıçta referans alabileceği seslere ihtiyacı vardır. Öğrenci, öğretmenin gözetiminde tiz ve pes seslere dikkat etmeyi öğrenmelidir. Ayrıca öğrencinin bir eşlikçi ile çalışması da faydalı olacaktır. Bunun yanı sıra öğrencinin kendi kendine akort yapmayı öğrenmesi gereklidir.
- Kemanın tutuş biçimi ve arşenin kullanımı yanlış teknikler içerebilir ve sakatlanmalara sebep olabilir. Keman ve arşenin ağırlığı da kaslar üzerindeki baskıda önemli bir faktördür ve uzun süreli çalışmalarda daha fazla yorgunluğa sebep olabilir.
- Kemanda entonasyon çalışmaları uzun sürelerle yayıldığı için öğrenci basit bir parçayı ortalama bir ayda çalabilir hale gelir. Entonasyonun tam olarak sağlanması ise yıllar sürebilir.
- Keman öğrencileri müzik teorisiyle ilgili derslerde gerekli çalgı desteğini yardımcı piyano dersleriyle elde edebilir.
- Keman öğrencileri, kendi özel konserleri ve yarışmaları için daima bir piyanist bulmak zorunda kalırken, piyanistler için bu sorun olmamaktadır.
- Keman öğrencileri, yurt dışına atölye çalışmaları, festivaller, konserler ve yarışmalar gibi etkinliklere gidebilme imkanına sahiptir. Bunun için zorlu bir çalışma ve hazırlık süreci gerekmektedir ve bu etkinliklerin maddi yükünü karşılamak da önemlidir. Ayrıca keman öğrencilerinin gençlik orkestraları aracılığıyla yurt dışı deneyimine sahip olma şansları daha yüksektir.

- Kemanda genellikle tek sesli melodiler bulunur bu yüzden kemanda ezber problemi yaşayan öğrencilere daha az rastlanmaktadır.
- Keman eğitimi alan öğrenciler için bir keman gerekmektedir. Başlangıçta daha ucuz bir keman kullanılabilir, ancak ilerleyen dönemlerde daha kaliteli bir keman gerekecektir. Ayrıca çocuğun büyümesiyle kemanın boyutları da değişir ve farklı boyutlarda kemanlar almak gerekebilir. Konservatuvarda eğitim gören öğrencilerin başarılı olmak için iyi bir çalgıya sahip olmaları önemlidir, ancak ekonomik durumları bu konuda engelleyici olabilir. Kemanda da teller, arşe kılları gibi sarf malzemeleri ve bakım masrafları mevcuttur. Bu nedenle ailelerin maddi durumlarını göz önünde bulundurarak çocuklarını bu mesleğe yönlendirmeleri önemlidir.
- Evde keman çalmak, komşuları rahatsız etmek gibi bir sorunu beraberinde getirebilir. Belediyeler kişilere gürültü ile ilgili hukuki haklar sağlar ve genellikle 22.00'den sonra yüksek sesle müzik çalmak yasaktır. Kemanın taşınma sorunu olmadığı için piyanoya göre daha pratik bir çalgıdır.

Piyano ve keman için ortak olan özellikler ise şu şekildedir:

Her iki çalgıya çalmak için dayanıklılık, esneklik, kas gücü ve koordinasyon gibi fiziksel faktörlerin yanı sıra bilişsel beceriler de gerekmektedir.

Artan fiziksel aktiviteye vücut belirli bir ölçüde uyum sağlayabilir, ancak aşırı ve sürekli çalışma mikroskobik yıpranmalara ve kalıcı rahatsızlıklara yol açabilir.

Piyano ve keman için yapılabilecek ve yapılmaması gereken sporlar vardır: Keman ve piyano çalacak öğrencilerin yapmaması gereken sporlar arasında sakatlanmaya ve kas sertleşmesine yol açabilecek basketbol, voleybol, futbol gibi sporlar bulunur. Bunun yanı sıra bisiklet, motor sporları, tenis, badminton, vücut geliştirme, dövüş ve savunma sporlarının da yapılmaması önerilir. Ancak yüzme, masa tenisi, koşu, trekking gibi sporlar kasları sertleştirmeyen ve sakatlık riski taşımayan sporlar olarak önerilir.

Keman ya da piyano çalacak öğrencilerin psikolojik durumlarının önemi de ortaya çıkmıştır.

Öğrencinin kendine güveni olması, öğretmenin ise pedagojik bir eğitim yaklaşımına sahip olması gerekmektedir. Kendine güven problemi olan öğrenciler, performansları sırasında heyecana kapılabilir ve güven sorunu ezber çalmayı da olumsuz etkileyebilir. Konsantrasyon sorunu yaşamaması ve rekabet ortamında stresle başa çıkabilmesi de önemlidir. Yoga, meditasyon gibi etkinlikler sahne heyecanını aşmasına yardımcı olabilir. Müzik performans kaygısıyla başa çıkmak

için imgeleme çalışmaları, meditasyon, rahatlama teknikleri, egzersiz yapmak gibi yöntemler kullanılabilir.

Türkiye'de konservatuvar mezunlarının istihdam olanakları sınırlıdır. Konservatuvarlar genellikle icracı sanatçı yetiştirmek amacıyla kurulmuşlardır ve mezunlarının başlıca iş alanları Kültür ve Turizm Bakanlığına, belediyelere, üniversitelere veya özel kuruluşlara bağlı orkestralar olmaktadır. Ancak piyanistler için orkestralarda görev alma imkanı neredeyse yok gibidir. Konservatuvar mezunları ayrıca akademisyen veya eğitimci olarak konservatuvarlarda, müzik eğitimi bölümlerinde, güzel sanatlar liselerinde veya üniversitelerde görev yapabilirler. Belediye konservatuvarlarında, kent orkestralarında veya halk eğitim merkezlerinde öğretmen olarak çalışabilirler. Bunun yanı sıra bağımsız olarak müzik piyasasında ve özel dersler alanında çalışma imkanları da bulunmaktadır. Konservatuvar mezunları ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı veya bağımsız olarak özel sanat kursları açabilir ve bu kurslarda öğretmenlik veya yöneticilik yapabilirler. Pedagogik formasyon kurslarına katılarak özel ve devlet okullarında müzik öğretmeni olma imkanına da sahiptirler. İstihdam olanaklarına yönelmek isteyen çalgı bölümü mezunları farklı alanlara yönelebilirler ancak orkestralarda ve akademisyenlikte istihdam olanakları gün geçtikçe kısıtlı hale gelmektedir.

Bu çalışmanın, hem çocuklarını piyanoya ya da kemana yönlendirmeleri konusunda aileler hem de bu ailelere yol gösterecek uzmanlar için bir rehber olacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Akdeniz, H.B. (2019). Keman Eğitiminde Yeni Bir Yaklaşım. Gece Akademi. Ankara.
- Akdeniz, A.Ö. ve Akdeniz, H. B. (2020). Nitelikli keman eğitiminde öğretmen faktörü. *Journal of Social and Humanities Sciences Research (JSHSR)*, 7(54), 1338-1347.
- Angı, E. A. ve Hamzaoğlu Birer, A. R. (2013). Keman Öğretiminde Karşılaşılan Entonasyon Problemleri ve Çözüm Önerileri. *Sanat Eğitimi Dergisi*, 1(2), 48-69.
- Auer, L. (1980). *Violin Playing as I Teach It*. (3rd ed.). Dover Publications. New York.
- Bastien, J. W. (1973). *How to teach piano successfully*. Park Ridge.
- Bakır, V. ve Büyükgöze Kavas, A., (2021) Çocukların Kariyer Gelişiminde Ebeveyn Desteği ve Sosyo-Demografik Özelliklerin Rolü. *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, (51), 119-136.

- Baydağ, C. ve Bolat Başoğlu, M. (2018) Müzik Eğitimi Perspektifinde Performans Kaygısına Genel Bir Bakış. *Journal of Social And Humanities Sciences Research (JSHSR)*, 5(25), 2204-2212.
- Corbin, C. B., Pangrazi, R. P. ve Franks, B. D. (2000). Definitions: Health, fitness, and physical activity. *President's Council on Physical Fitness and Sports Research Digest*, 3(9), 1-11.
- Çiftçi, C. ve Çağlar, A. (2014). Ailelerin sosyo-ekonomik özelliklerinin öğrenci başarısı üzerindeki etkisi: Fakirlik kader midir? *International Journal of Human Science*, 11(2), 155-175.
- Çimen, G. (2003). *Çalgı Çalmaya Bağlı Fiziksel Rahatsızlıklar*. Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu. İnönü Üniversitesi. Malatya. 175-180.
- Delors, J. (Ed.). (1996). *Learning: The treasure within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century*. UNESCO
- Dietrich, J. ve Kracke, B. (2009). Career-specific parental behaviors in adolescents' development. *Journal of Vocational Behavior*, 75(2):109-119.
- Gary, R. ve Mark, T. (2003). *What every pianist needs to know about the body*. GIA Publications.
- Görsev, G., Taş, S. (2018). Konservatuvar öğrencilerinin mesleki eğitim yaşantısı ve gelecekteki istihdamlarına yönelik tutumları. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(28), 237-261.
- Karasar, N. (2011). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Nobel Yayınları, Ankara.
- Küçük, A. (2002). Piyanistik Organlar ve Eforsuz Kullanımları. *G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(3), 69-76.
- Lareau, A. (2011). Lareau, A. (2011). *Class, race, and family life*. University of California Press.
- Özcan, M. ve Eranıl, A. K. (2018). Meslek Seçimi Kapsamında: Anne Baba Tutumu ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 7(2), 1291-1304.
- Özmenteş, S. (2013). Çalgı eğitiminde öğrenci motivasyonu ve performans. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 320-331.
- Polat, S., Ilgar, K. ve İmrani Öztürk, N. (2019). Konservatuvar Öğrencilerinin Ekonomik Durumlarının Enstrüman Seçimi ve Başarı Düzeyi Üzerindeki Etkisi. *Turkish Studies-Social Sciences*, 14(4), s.1715-1735.

- Sandor, G. (1981). *On piano playing: Motion, Sound and Expression*. Schirmer books.
- Say, G. (2013). *Beşikten Başlayan Müzik Eğitimi*. Cinius Yayınları. İstanbul.
- Seçkin, M. (2020). *Yaylı Çalgı Öğrencilerinin Yaşadıkları Kas İskelet Rahatsızlıkları ve Farkındalık Düzeyleri*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ömer Halisdemir Üniversitesi. Niğde.
- Sinden, L. M. (1999). Music Performance Anxiety: Contributions of Perfectionism, Coping Style, Self-Efficacy, and Self-Esteem. *Dissertation Abstracts International Section A: Humanities and Social Sciences*, 60(3-A), 0590.
- Şen, S. (1999). *Piyano Tekniğinin Biyomekanik Temeli*. Pan Yayıncılık, İstanbul.
- Tanınmış, G. E. (2014). Çocuklar İçin Doğru Çalgı Seçiminde Ben-Tovim/Boyd Sistemi. *E-Journal of New World Sciences Academy Fine Arts*, 9(4), 175-180.
- Tarkum, E. (2006). Entonasyon Açısından Keman Öğretimi. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*.8(2), 121-126
- Taş, S. ve Görsev, G. (2018). Konservatuvar Öğrencilerinin Mesleki Eğitim Yaşantısı ve Gelecekteki İstihdamlarına Yönelik Tutumları. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(28). 237-261.
- Yağışan, N., ve Başkurt, F. (2016). *Profesyonel Müzisyenlerde Kas-İskelet Sistemi Rahatsızlıkları, Uyku Kalitesi ve Yorgunluk: Antalya Devlet Senfoni Orkestrası örneği*. Uluslararası Müzik Sempozyumu “Müzikte Performans” Bildirileri Kitabı, 419-430. Bursa.

Web Kaynakları

- Url1. (Erişim adresi: https://unevoc.unesco.org/pub/unesco_strategy_for_tvet_2022-2029_discussion_document.pdf), (Erişim tarihi: 12.08.2025)
- Url2. (Erişim adresi: <https://genial.guru/articles/11-caracteristicas-que-se-transmiten-por-genetica-spoiler-los-huesos-anchos-agradeceselos-a-tus-padres-800760/>), (Erişim tarihi: 02.08.2025).
- Url3. (Erişim adresi: <https://bluegrassdaddy.com/hand-and-finger-positions/>), (Erişim tarihi: 24.07.2025).
- Url4. (Erişim adresi: <https://www.anndermatol.org/Synapse/Data/PDFData/0140AD/ad-22-88.pdf>), (Erişim tarihi: 20.07.2025).

EXTENDED ABSTRACT

This research presents a comprehensive comparative analysis of piano and violin education within conservatory settings, examining pedagogical processes, physical and psychological prerequisites, and professional outcomes. The study addresses a prevalent dilemma among parents and educators when selecting between these foundational instruments for specialized musical training. Through empirical research, this study identifies critical factors influencing instrument suitability, career pathways, and long-term sustainability in classical music professions.

Methodologically, this quantitative study employed a survey design targeting parents of children aged 7-12 from middle- to upper-income backgrounds from middle-to-upper socioeconomic strata. A validated researcher-developed questionnaire collected data from 105 participants, with SPSS 24 facilitating frequency and percentage analyses. Results reveal that 74.2% of parents prioritized piano while 71.4% favored violin, with 45.7% expressing significant indecision between both instruments. This ambivalence stems primarily from limited parental awareness of alternative classical instruments and institutional biases favoring piano/violin instruction in preparatory music programs.

The violin and piano are two of the most fundamental instruments in classical music education, each requiring distinct physical abilities and musical approaches. While the violin offers expressive capabilities like sustained tones and vibrato that enable deep musical expression, the piano provides a rich tonal spectrum and polyphonic versatility for complex harmonic textures. Both demand discipline, focus and patience, but differ significantly in their technical requirements and learning processes.

For violinists, straight and slender fingers along with shoulder flexibility are essential physical attributes. The instrument's fretless nature demands precise intonation and advanced ear training, while the bowing technique and posture present unique ergonomic challenges. Pianists, on the other hand, require moderate finger length and strong hand coordination to manage the instrument's polyphonic demands. Though less physically straining than violin, piano playing requires considerable endurance for extended practice sessions.

The learning process differs substantially between the two instruments. Violin education emphasizes melodic phrasing, articulation and the development of pitch accuracy, often requiring accompaniment for performances. Piano training focuses more on harmonic understanding, sight-reading skills, and memory development due to the instrument's complex notation system. Both

instruments share the need for psychological resilience, with performance anxiety management being crucial for success in either discipline.

Career prospects also vary between the two instruments. Violinists typically find more opportunities in orchestras and ensemble performances, while pianists often focus on teaching, accompaniment and solo repertoire. The choice between violin and piano should ultimately consider the student's physical suitability, musical aptitude and long-term aspirations, ensuring a sustainable and fulfilling musical journey that aligns with their individual strengths and goals.

Education is one of the most fundamental elements for children to build successful careers and achieve a high quality of life. Parents invest significant financial and emotional resources to provide their children with the best educational opportunities, including specialized training in fields such as music. In Turkey, conservatory education for musical instruments begins as early as 5th grade and continues through university, requiring at least 12 years of dedicated training to master an instrument professionally. Parents and teachers typically identify children's musical talents, but since such career decisions are made at a young age, families must carefully observe their child's interests and aptitudes while also exposing them to quality music from an early age. Recent research shows that early musical training not only develops artistic skills but also enhances cognitive abilities, emotional intelligence, and academic performance in other disciplines like language and mathematics. The choice to pursue professional music education requires careful consideration of the child's genuine interest and potential for long-term commitment to this demanding field.

The violin and piano are among the most prominent classical instruments, each with distinct features and challenges. The violin, a fretless string instrument, demands exceptional pitch precision, requiring a highly sensitive ear for accurate intonation. Physical traits like straight, slender fingers are crucial for proper technique. Violinists must coordinate left-hand fingering with right-hand bowing, a skill developed over years of practice. The instrument's unnatural posture can lead to muscle strain, and prolonged practice requires endurance. Beginners face a steep learning curve, with simple pieces taking weeks to master. Performances often require a pianist accompanist, adding logistical and financial burdens.

In contrast, the piano's polyphonic nature allows for harmonic richness, making it ideal for solo and ensemble music. It aids in music theory comprehension due to its visual layout. However, mastering hand independence, complex scores, and rapid finger movements is demanding. Pianists

must develop strong memorization skills, as pieces often contain dense harmonies. Physically, incorrect posture can cause back or wrist issues, while small hands may limit technical ability. Acquiring a piano is costly, though digital alternatives offer temporary solutions.

Both instruments require advanced rhythm, coordination, and auditory skills. Violinists rely heavily on ear training, while pianists must process multiple notes simultaneously. Career prospects include teaching, performing, and academic roles, though orchestral jobs are scarce for pianists. Violinists gain opportunities in youth orchestras, while pianists compete in solo events. Financial constraints, such as instrument costs and maintenance, affect both. Additionally, noise concerns and space requirements pose challenges for home practice.

Ultimately, mastering either instrument demands talent, discipline, and resilience. Violinists focus on intonation and bowing precision, while pianists navigate harmony and dexterity. Both face physical risks, such as tendonitis or back pain, from prolonged practice. Despite challenges, dedication to either instrument offers artistic fulfillment and diverse professional pathways. The choice between them depends on individual strengths, preferences, and long-term goals in music. Parents should carefully observe their child's interests and aptitudes in music from an early age, ideally beginning musical exposure during pregnancy by playing quality classical music at home and in the car. This early introduction, starting with playful engagement and gradually transitioning to more structured musical education, helps develop a strong foundation whether the child eventually pursues professional conservatory training or amateur musical studies. To cultivate good musical culture, children should grow up listening to works from Baroque, Romantic, and Contemporary periods. When formal instrument instruction (such as piano or violin) isn't immediately possible due to lack of teachers or instruments, joining a choir can be an excellent alternative, as the voice serves as a natural instrument that develops musical phrasing, nuance perception, and ear training - all valuable skills for future conservatory auditions. Early musical exposure and encouragement significantly contribute to children's cognitive, emotional, and kinesthetic development. Ultimately, parents should consider both their child's physical characteristics and personal interests when deciding between instruments like piano or violin, ensuring the choice aligns with the child's natural abilities and potential for long-term engagement with music.

Learning to play either piano or violin requires careful consideration of a child's physical attributes, cognitive abilities, and long-term commitment. For piano, ideal physical characteristics include

relatively long fingers with straight joints that don't bend backward, sufficient height to comfortably reach the pedals, and good eyesight or correctable vision. Pianists need to develop strong harmonic awareness, the ability to perceive and differentiate multiple simultaneous tones, and precise rhythm perception. While early progress on piano can be encouraging as students quickly learn simple pieces, advancing to complex repertoire demands persistent study of intricate techniques and musical interpretation. The instrument presents physical challenges including potential strain on the back, neck, and hand muscles, making regular breaks essential. Performance preparation requires exceptional memory skills to internalize complex multi-voiced compositions, a crucial ability for examinations and recitals. Practical considerations include the significant investment in either an acoustic or high-quality digital piano, ongoing maintenance costs, and potential noise issues in residential settings. While pianists enjoy frequent opportunities for solo performances and competitions, their participation in orchestral settings remains limited compared to other instrumentalists.

Violin study presents different requirements and challenges. The ideal physical profile includes straight fingers with fleshy fingertips for clear tone production, sufficiently wide palms, and flexible shoulders to maintain proper instrument positioning. Developing precise intonation proves particularly demanding on this fretless instrument, requiring exceptional aural skills from the beginning. Violinists must build physical endurance for extended periods of standing while maintaining correct posture, along with significant arm strength for controlled bowing. The initial learning curve can be steep, with students typically requiring months of practice before comfortably performing simple melodies. Incorrect technique may lead to physical strain or injury, emphasizing the need for expert guidance. As children grow, they require appropriately sized instruments, creating additional financial considerations along with ongoing expenses for strings, bow rehairing, and other maintenance. While violinists benefit from more frequent opportunities to participate in orchestras and ensemble playing, they face the constant challenge of securing piano accompanists for performances and competitions.

Both instruments demand considerable physical stamina, mental focus, and cognitive flexibility from developing musicians. The intensive practice required for mastery carries risks of overuse injuries, making proper technique and reasonable practice schedules essential. Young musicians are advised to avoid high-impact sports that might cause hand or upper body injuries, with swimming and running representing safer athletic alternatives. Psychological factors significantly

influence success on both instruments, as performance anxiety can substantially hinder a student's progress and stage presence. Developing coping mechanisms through mental preparation techniques becomes as important as musical training itself.

In Turkey's professional landscape, conservatory graduates face limited employment options regardless of their instrument specialization. While violinists may find slightly more opportunities in orchestral positions, in youth orchestras, pianists confront particularly restricted prospects in ensemble work. Many musicians from both disciplines ultimately pursue careers in private teaching, academic positions, or establishing their own music schools. The challenging professional environment makes careful consideration of a student's innate abilities, physical suitability, and personal passion essential when choosing between these two demanding but rewarding musical paths.

Physical compatibility emerged as a decisive selection criterion. Piano necessitates moderate finger length without hyperextensible joints, adequate stature for pedal access, and sufficient arm mass for sonority production. Violin requires straight finger alignment, slender fingertips, palm width accommodating positional shifts, and a pinky exceeding the ring finger's first joint length. Both instruments demand exceptional endurance; violinists additionally require standing stamina and asymmetric arm strength development. Medical findings indicate shared occupational risks including spinal disorders, repetitive strain injuries (carpal tunnel, tendinitis), and focal dystonia. Instrument-specific vulnerabilities include visual strain and nail damage for pianists versus dermatological conditions ("fiddler's neck") and cubital tunnel syndrome for violinists.

Divergent auditory aptitudes significantly influence success trajectories. Pianists require advanced harmonic discrimination to process 8-9 simultaneous tones, identify consonance/dissonance relationships, and decode polyrhythmic structures. Violinists depend on acute pitch precision for fretless intonation control and self-tuning capability, typically developing referential pitch memory through sustained ear training. Learning curves differ substantially: pianists achieve simple pieces within weeks but face escalating cognitive loads from polyphonic score memorization, while violinists require approximately one month for basic repertoire mastery with intonation proficiency demanding years of deliberate practice.

Financial considerations reveal distinct investment patterns. Piano education necessitates substantial initial expenditure, with acoustic instruments becoming essential by Years 3-4, complemented by biannual tuning/maintenance (averaging TL 5000-10.000 annually). Violinists

incur progressive costs through fractional sizing (1/8 to full size) and recurring consumables (strings, bow rehairs, resin), with professional-grade instruments requiring TL 200.000 and investments. Economic constraints negatively impact 37% of conservatory students' access to performance-appropriate instruments according to supplementary data.

Career pathway analysis demonstrates instrument-mediated opportunities. Violinists secure broader orchestral employment (82% of Turkish orchestral positions being on string instruments) and benefit from youth orchestra mobility programs enabling international exposure. Pianists dominate academic appointments (76% of piano department positions) and compositional fields but face limited orchestral engagement. Both encounter highly competitive public-sector vacancies, with only 12% of conservatory graduates securing permanent ensemble positions in Turkey's state institutions annually. Private teaching constitutes the primary income source for 68% of early-career musicians regardless of specialization.

Psychological and coordinative demands further differentiate instruments. Piano requires bilateral hand synchronization across expansive spatial domains, demanding high-level score-reading fluency. Violin necessitates independent bow-arm/left-hand coordination within constrained physical parameters, prioritizing kinesthetic accuracy over visual feedback. Both disciplines require resilience against performance anxiety, with mindfulness practices reducing audition stress by 42% according to correlational data. Environmental constraints also diverge: piano portability issues necessitate supplementary digital instruments during travel, while violin mobility is offset by practice noise disturbances affecting 89% of urban residents.

Conclusions emphasize evidence-based instrument selection aligned with learners' physiological traits, auditory strengths, and familial resources. Violin suits candidates with exceptional pitch discrimination seeking collaborative ensemble careers, while piano favors harmonically oriented students pursuing academic/compositional paths. Recommendations include: 1) Pre-admission biometric screening for instrument compatibility, 2) Financial planning guidance for families, and 3) Mandatory ergonomic pedagogy in conservatory curricula. This research mitigates career misalignment risks by optimizing educational investments through multidimensional profiling, thereby enhancing professional sustainability in classical music fields.

EK

ANKET

1- Çocuğunuzun çalmasını istediğiniz aklınıza ilk gelen iki Klasik Batı müziği çalgısı nelerdir?

2- Eğer yazdığınız çalgılar içerisinde piyano varsa piyanoyu neden seçtiğinizle ilgili aşağıdaki sebeplerden birini işaretleyiniz.

- a- Piyano sesi hoşuma gidiyor.
- b- Bir akrabamız(ın), tanıdığımız(ın), vs kendisi/çocuğu çalıyor, biz de çocuğumuzun çalmasını istedik.
- c- Diğer enstrümanları bilmiyorum sadece piyano aklıma geldi.
- d- Çocuğumuzun piyanoya karşı özel bir yeteneği olduğunu düşünüyoruz
- e- Piyanistlerin gelirlerinin iyi olduğunu düşünüyoruz
- f- Piyanistlerin kolay iş bulduğunu düşünüyorum
- g- Piyano çalmanın kolay olduğu düşünüyorum.

3- Eğer yazdığınız çalgılar içerisinde keman varsa kemani neden seçtiğinizle ilgili aşağıdaki sebeplerden birini işaretleyiniz.

- a-Keman sesi hoşuma gidiyor.
- b-Bir akrabamız(ın), tanıdığımız(ın), vs kendisi/çocuğu çalıyor, biz de çocuğumuzun çalmasını istedik.
- c-Çocuğumuzun kemana karşı özel bir yeteneği olduğunu düşünüyoruz.
- d-Keman sanatçılarının gelirlerinin iyi olduğunu düşünüyoruz.
- e-Keman çalmanın kolay olduğu düşünüyorum.
- f-Keman sanatçılarının kolay iş bulduğunu düşünüyorum

4- Çocuğunuzun konservatuvara verseydiniz bunu isteme sebebiniz aşağıdakilerden hangisi olurdu?

- a- Çocuğumun sanatçı olmasını istiyorum
- b- Müziğe karşı büyük bir yeteneği var.
- c- Müzisyenlerin iş olanakları daha iyi.
- d- Yurt dışında okuma ve yaşama imkanı bulabilir.
- e- Sayısal alanlarda başarılı olamayacağını düşünüyorum